DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

WARSZAWA 10 maja 1950 **Nr 7** **Poz. 112—129**

TREŚĆ:

DZIAŁ OGÓLNY.

112

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 22 kwietnia 1950 r. w sprawie sprawozdawczości statystycznej inwestycyjnej.

Na podstawie § 18 ust. 3 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z 6.III.1950 r. w sprawie sprawozdawczości statystycznej i inwestycyjnej (Mon. Polski Nr A—34, poz. 398), zarządza się po uzgodnieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się obowiązek składania przez inwestorów objętych Planem Inwestycyjnym sprawozdań z wykonania Planu Inwestycyjnego, według postanowień niniejszego zarządzenia.

2. Sprawozdania należy składać odrębnie dla każdego rocznego Planu Inwestycyjnego włącznie z okresem rozliczeniowym. W miesiącach rozliczeniowych składać należy sprawozdania z rozliczanego Planu Inwestycyjnego roku ubiegłego oraz równocześnie odrębne sprawozdania z Planu Inwestycyjnego roku bieżącego.

§ 2. 1. Sprawozdaniami są:

a) miesięczne raporty o wykonaniu finansowo - rzeczowym według wzorów: „IFr — finansowy",

b) miesięczne raporty o stanie dokumentacji inwestycyjnej według wzorów: „ID — dokumentacja",

c) kwartalne raporty o inwestycjach oddanych do użytkowania według wzorów: „IW — wynikowy",

d) raporty o zagrożeniu wykonawstwa inwestycji według wzorów: „IA — alarmowy",

e) kwartalne analizy przebiegu inwestycji,

f) roczne sprawozdania.

2. Sprawozdania (raporty i analizy), wymienione w ust. 1 pkt. a) — e), są składane w zakresie i w sposób określony w §§ 4—8 i 13. Wzory tych sprawozdań oraz szczegółowe instrukcje co do sposobu ich sporządzania są podane w „Instrukcji o sprawozdawczości statystycznej inwestycyjnej Nr 17", wydanej przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego.

3. Sprawozdania roczne wymienione w ust. 1 pkt. f), składać należy w zakresie i w sposób, który określi osobne zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 3. Podstawową jednostką sprawozdawczą jest inwestor bezpośredni.

Raporty inwestycyjne sporządzają komórki działalności bezpośredniej na szczeblach inwestorów bezpośrednich (głównych) i naczelnych. Inwestorzy naczelni ustalą wzajemne powiązanie prac z komórkami inwestycyjnymi:

§ 4. 1. Wszyscy Inwestorzy bezpośredni obowiązani są sporządzać co miesiąc raport według wzoru „IFr-1-finansowy" i przesyłać go po jednym egzemplarzu:

a) swemu inwestorowi naczelnemu,

b) oddziałowi banku, finansującego daną inwestycję,

c) Biuru Regionalnemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego tego województwa, na obszarze którego jest wykonana dana inwestycja; jeżeli inwesty-

cja jest wykonana na obszarze dwóch lub więcej województw, raport należy przesyłać: co do inwestycji zlokalizowanych — wszystkim właściwym miejscowo Biurom Regionalnym, zaś co do inwestycyj niezlokalizowanych — tylko Biuru Regionalnemu właściwemu dla siedziby inwestora bezpośredniego. W przypadku przesyłania sprawozdania do kilku biur Regionalnych, należy na odnośnych egzemplarzach zamieścić uwagę określającą tę część postępu wykonania, która dotyczy wykonania inwestycji na terenie kompetencji danego Biura Regionalnego.

2. Inwestorzy Naczelni obowiązani są sporządzać, na podstawie raportów podległych inwestorów bezpośrednich, zbiorczy raport według wzoru: „IFr-2-finansowy" w układzie Planu Inwestycyjnego i przesyłać go po jednym egzemplarzu:

a) Departamentowi Inwestycji Ministerstwa Komunikacji,

b) centrali banku finansującego inwestycje danego inwestora naczelnego.

3. Departament Inwestycji Ministerstwa Komunikacji sporządza na podstawie zbiorczych raportów podległych inwestorów naczelnych, zbiorczy raport według wzoru „IFr-2-finansowy" dla całej części Planu Inwestycyjnego i przesyła go po jednym egzemplarzu:

a) do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego,

b) do centrali Banku Inwestycyjnego w Warszawie,

c) do Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 5. 1. Inwestorzy bezpośredni, objęci obowiązkiem składania raportów o stanie dokumentacji technicznej, obowiązani są sporządzać co miesiąc raport według wzoru „ID-1-dokumentacja" i przesyłać go po jednym egzemplarzu tym samym odbiorcom co raport finansowy (§ 4 ust. 1).

Dla tych inwestorów, którzy wykonują wyłącznie inwestycje zwolnione od (niewymagające) dokumentacji technicznej, obowiązek sporządzenie raportów według wzoru „ID-1 dokumentacja" ogranicza się do jednorazowego raportu za pierwszy miesiąc sprawozdawczy.

2. Inwestorzy bezpośredni są zwolnieni od obowiązku comiesięcznego składania raportów o stanie dokumentacji technicznej w tych szczególnych przypadkach, kiedy ich działalność inwestycyjna nie wymaga dokumentacji technicznej, (np. same wyposażenia inwestycyjne).

3. Inwestorzy naczelni i Departament Inwestycji Ministerstwa Komunikacji, objęci obowiązkiem składania raportów o stanie dokumentacji sporządzają, na podstawie raportów podległych inwestorów, zbiorczy raport według wzoru „ID-2-dokumentacja", postępując w taki sam sposób, jaki został określony dla zbiorczych raportów finansowych i przesyłają go tym samym odbiorcom, którym przesyłają zbiorcze raporty finansowe (§ 4 ust. 2 i 3).

§ 6. Wszyscy Inwestorzy bezpośredni, zarówno objęci jak i nieobjęci obowiązkiem składania raportów o stanie dokumentacji technicznej, w przypadku wykonywania obiektów lub robót związanych z użyciem terenu, obowiązani są złożyć jednorazowo do właściwych Biur Regionalnych Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 1 maja 1950 r., wykaz wszystkich odnośnych obiektów względnie robót, ze wskazaniem dokumentów uzgodnienia, w myśl zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 15 lipca 1949 r., lokalizacji ogólnej i szczegółowej. W odniesieniu do obiektów i robót, dla których nie uzyskano dokumentu uzgodnienia lokalizacji ogólnej lub szczegółowej, należy wskazać w wykazie, w jakim stadium znajduje się odnośne uzgodnienie.

§ 7. 1. Inwestorzy bezpośredni, którzy w danym kwartale oddali w całości lub częściowo obiekty lub roboty do użytkowania (eksploatacji) obowiązani są sporządzać za ten kwartał raport według wzoru „IW-1-wynikowy" i przesyłać go po jednym egzemplarzu tym samym odbiorcom, co raport finansowy (§ 4 ust. 1), a ponadto po jednym egzemplarzu:

a) Departamentowi Inwestycji Ministerstwa Komunikacji,

b) Głównemu Urzędowi Statystycznemu,

c) Centrali Banku Inwestycyjnego w Warszawie.

2. Inwestorzy bezpośredni, którzy w danym kwartale nie oddali żadnych obiektów lub robót, nawet częściowo do użytkowania (eksploatacji) obowiązani są sporządzać za ten kwartał raport negatywny według wzoru „IW-11-wynikowy" i przesyłać go po jednym egzemplarzu wszystkim odbiorcom wymienionym w ustępie 1. —

Departament Inwestycji Ministerstwa Komunikacji zawiadomi do dnia 1 maja 1950 r. inwestorów bezpośrednich, dla których Plan Inwestycyjny nie przewiduje oddania w danym roku do użytku (eksploatacji) żadnych obiektów i robót nawet częściowo, o zwolnieniu od obowiązku składania raportów negatywnych według wzoru „IW-1-wynikowy".

Departament Inwestycji Ministerstwa Komunikacji prześle do dnia 1 maja 1950 r. odpisy odnośnych decyzji wszystkim odbiorcom raportów IW - 1, wymienionym w ustępie 1.

3. Departament Inwestycji Ministerstwa Komunikacji sporządza na podstawie raportów podległych inwestorów bezpośrednich skrócone zestawienie wynikowe według wzoru „IW-2-wynikowy" za dany kwartał i przesyła je:

a) Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — w trzech egzemplarzach,

b) centrali Banku Inwestycyjnego w Warszawie — w jednym egzemplarzu.

4. Departament Inwestycji Ministerstwa Komunikacji powiadomi do dnia 1 maja 1950 r. inwestorów w jakich jednostkach rzeczowych mają być sporządzane raporty wynikowe według wzoru „IW-1-wynikowy".

§ 8. 1. W przypadku zagrożenia wykonawstwa inwestycji mających szczególne znaczenie gospodarcze inwestorzy bezpośredni oraz inwestorzy wyższych szczebli organizacyjnych sporządzają, w dniu otrzymania wiadomości o zagrożeniu, raport według wzoru „IA-1-alarmowy", a po usunięciu stanu zagrożenia — raport według

wzoru „IA-2-alarmowy" i przesyłają je odbiorcom wskazanym w instrukcji o sprawozdawczości alarmowej.

2. Departament Inwestycji Ministerstwa Komunikacji powiadomi do dnia 1 maja 1950 r. tych inwestorów, których tytuły inwestycyjne mają szczególne znaczenie gospodarcze i którzy w związku z tym będą wysyłali wtórniki raportów IFr-1, ID-1 i IW-1 do Departamentu Inwestycji Ministerstwa Komunikacji (w dwóch egzemplarzach) oraz będą stosowali sprawozdawczość alarmową (§§ 8 i 11 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 47 z dnia 6 marca 1950 r.).

§ 9. W przypadku, gdy inwestor naczelny jest sam inwestorem bezpośrednim lub gdy dysponuje środkami finansowymi inwestora bezpośredniego, wówczas ten inwestor sporządza dla danej Inwestycji wszystkie raporty przewidziane dla inwestora bezpośredniego w §§ 4—8, przesyła je odbiorcom zgodnie z przepisami tych paragrafów, a ponadto włącza do swoich zbiorczych raportów na równi z raportami podległych mu inwestorów bezpośrednich.

§ 10. W przypadku, gdy inwestor bezpośredni wykonuje inwestycje na podstawie dwóch lub więcej tytułów inwestycyjnych, wówczas sporządza on raporty przewidziane w §§ 4—8 z uwzględnieniem przypadków przewidzianych w § 9, dla każdego tytułu oddzielnie.

§ 11. 1. Inwestorzy naczelni i Departament Inwestycji Ministerstwa Komunikacji, oprócz raportów i zestawień przewidzianych w §§ 4—8, sporządzają co kwartał analizę przebiegu inwestycji wykonywanych w zakresie ich właściwości.

2. Przy sporządzaniu analizy — poza innymi źródłami — należy oprzeć się na raportach inwestycyjnych wszystkich wzorów.

3. Analiza powinna zawierać: opis dotychczasowych wyników realizacji inwestycji ze wskazaniem ważniejszych osiągniętych efektów rzeczowych, wskazanie występujących trudności i ich przyczyn, omówienie dysproporcji między wykonaniem rzeczowym i finansowym zarządzeń, wydanych celem usprawnienia wykonawstwa, ocenę prac podległych inwestorów, scharakteryzowanie prawdopodobnego przebiegu realizacji w następnych miesiącach itp.

4. Ponadto analiza za poszczególne kwartały roku powinna uwzględniać i podawać:

a) za I kwartał — stan przygotowania inwestycji do wykonania i wydania zleceń oraz stan zaopatrzenia w materiały i urządzenia,

b) za II kwartał — organizację wykonania planu z podkreśleniem występujących przeszkód, trudności i braków,

c) za III kwartał — ogólny stan wyników już osiągniętych i przewidywanych do końca roku,

d) za IV kwartał — ogólną charakterystykę wykonania za cały rok.

5. Inwestorzy Naczelni i Departament Inwestycji Ministerstwa Komunikacji przesyłają analizę tym samym odbiorcom, w ten sam sposób i w tej samej ilości egzemplarzy, jakie zostały określone w § 4 ust. 2 i 3 dla przesyłania zbiorczych raportów finansowych — z wyjątkiem Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 12. Ustala się następujące terminy dla sporządzania i przesyłania przez inwestorów poszczególnych szczebli organizacyjnych raportów inwestycyjnych i analizy z przebiegu inwestycji odbiorcom, wskazanym w §§ 4, 7 i 11, ust. 5, a mianowicie:

1. raportów inwestycyjnych wymienionych w § 2 ust. 1 pkt. a) i b):

a) przez inwestorów bezpośrednich do dnia 8-go następnego miesiąca po upływie miesiąca sprawozdawczego,

b) przez inwestorów naczelnych do dnia 14-go następnego miesiąca po upływie miesiąca sprawozdawczego,

c) przez Departament Inwestycji Ministerstwa Komunikacji do dnia 20-go następnego miesiąca po upływie miesiąca sprawozdawczego;

2. raportów inwestycyjnych wymienionych w § 2 ust. 1 pkt. c):

a) przez inwestorów bezpośrednich do dnia 10-go następnego miesiąca po upływie kwartału sprawozdawczego,

b) przez Departament Inwestycji Ministerstwa Komunikacji do dnia 20-go następnego miesiąca po upływie kwartału sprawozdawczego;

3. analizy z przebiegu inwestycji (§ 11 niniejszego zarządzenia):

a) przez inwestorów naczelnych do dnia 15-go następnego miesiąca po upływie kwartału sprawozdawczego,

b) przez Departament Inwestycji Ministerstwa Komunikacji do dnia 25-go następnego miesiąca po upływie kwartału sprawozdawczego.

§ 13. Inwestorzy naczelni, poza obowiązkami wynikającymi z poprzednich paragrafów, prześlą do Głównego Urzędu Statystycznego w terminie do dnia 1 maja 1950 r. wykaz wszystkich podległych inwestorów bezpośrednich (z uwzględnieniem przypadków przewidzianych w §§ 9 i 10), obejmujący nazwę i dokładny adres inwestorów oraz numery wykonywanych wniosków inwestycyjnych. Odpisy tych wykazów prześlą do Departamentu Inwestycji Ministerstwa Komunikacji.

O wszelkich zmianach tego wykazu inwestorzy naczelni obowiązani są powiadomić Główny Urząd Statystyczny miesięcznie w terminie 10 dni po upływie miesiąca.

§ 14. Główny Urząd Statystyczny za zgodą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, może zarządzić przesyłanie mu wtórników sprawozdań (raportów) oraz sprawozdań (raportów) zbiorczych inwestorów każdego szczebla organizacyjnego.

§ 15. Główny Urząd Statystyczny jest uprawniony do przeprowadzania na miejscu u inwestorów bezpośrednich i inwestorów wyższych szczebli organizacyjnych kontroli prawidłowego sporządzania sprawozdań (raportów) oraz sprawozdań (raportów) zbiorczych jak również prawdziwości zawartych w nich informacji. W tym

celu przysługuje Głównemu Urzędowi Statystycznemu prawo wglądu do materiałów, na podstawie których sprawozdanie lub sprawozdanie zbiorcze zostało sporządzone.

§ 16. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1950 r.

2. Pierwsze sprawozdanie (raporty i analizy) oraz sprawozdania (raporty) zbiorcze powinny być sporządzone i przesłane, miesięczne za kwiecień, a kwartalne za I kwartał 1950 r. w miesiącu maju r.b. w terminach przewidzianych § 12 niniejszego zarządzenia.

Nr IS-45/50.

MINISTER (—) **Inż. J. Rabanowski.**

113

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 13 marca 1950 r. w sprawie wynagrodzenia pracowników, którym dorywczo powierzono konwojowanie transportów kolejowych lub samochodowych.

W związku z komunikatem Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z 9 lipca 1949 r. Nr. ZA1/1206 zarządza się co następuje:

1. Pracownicy, którym dorywczo powierzono konwojowanie transportów kolejowych lub samochodowych, otrzymują prócz przysługujących im diet na zasadach ogólnie obowiązujących, wynagrodzenie:

1) przy wysłaniu z określonym transportem jednego konwojenta (konwój jednoosobowy), za każdą dobę konwojowania 1.300 zł. dla konwojenta;

2) przy wysłaniu z określonym transportem dwóch konwojentów (konwój dwuosobowy), za każdą dobę po 870 zł. dla każdego z nich;

3) przy wysłaniu z określonym transportem trzech konwojentów (konwój trzyosobowy), za każdą dobę konwojowania po 580 zł. dla każdego z nich;

4) kwoty wymienione w ust. 1) obejmują zasadniczą stawkę godzinową, dodatki lokalny i wyrównawczy oraz wynagrodzenie za godziny nadliczbowe.

2. Pracownicy płatni godzinowo i dniówkowo nie pobierają zwykłego wynagrodzenia wynikającego z zaszeregowania za czas, w którym, w związku z powierzeniem im konwoju, nie pełnią swych zwykłych czynności w przedsiębiorstwie (instytucji), lecz wynagrodzenie według stawek wymienionych w ust. 1, pkt. 1, 2, 3.

3. Pracownicy miesięcznie płatni (wzgl. pobierającv ryczałt miesięczny) otrzymują jako wynagrodzenie za czas zużyty w konwoju za każdą dobę różnicę między stawkami wymienionymi w ust 1, pkt. 1, 2, 3, a 1/30 całkowitego wynagrodzenia (ryczałtu) miesięcznego

4. Wypłata wynagrodzenia za konwojowanie według podanych stawek w ust. 1, pkt. 1, 2, 3, przysługuje za cały czas zużyty na konwojowanie, t.j. od chwili wysłania z zakładu pracy aż do powrotu do zakładu pracy.

5. Wynagrodzenie za część doby zużytej na konwojowanie, oblicza się dzieląc odpowiednią stawkę przez 24 i mnożąc przez ilość godzin, jaką konwojent przebywał w podróży.

6. Okólnik niniejszy dotyczy pracowników opłacanych według układów zbiorowych pracy z wyjątkiem konwojentów zatrudnionych stale przy transportach towarów, dla których zaszeregowanie i wynagrodzenie przewidziane jest w układach zbiorowych pracy.

7. Okólnik obowiązuje od dnia 1 marca 1950 r.

Nr KP.I/1-17/50.

Dyrektor Departamentu (—) **St. Koper.**

114

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 14 marca 1950 r. w sprawie wyjaśnienia do przepisów o wynagrodzeniu pracowników młodocianych.

Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że:

1) sprawę zatrudnienia umownych pracowników młodocianych i kobiet normuje ustawa z 2 lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 636) w brzmieniu późniejszych zmian oraz przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 16 marca 1928 r., o umowie o pracę (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 323 i 324) w brzmieniu późniejszych zmian;

2) według powyższych przepisów zmniejszone wynagrodzenie otrzymują tylko ci pracownicy, których stosunek służbowy unormowany jest umową o naukę (uczniowie warsztatowi). Wszyscy inni pracownicy młodociani, z którymi zawarto umowy o pracę, mają prawo do wynagrodzenia na tych samych zasadach i w takiej samej wysokości w jakiej otrzymują pracownicy pełnoletni, zatrudnieni przy tych samych czynnościach.

Nr KP.I/4-2/50.

Z up. Dyrektora Departamentu mgr. **F. Kułaczkowski.**

DZIAŁ KOLEJOWY.

115

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 18 kwietnia 1950 r. w sprawie zatwierdzenia regulaminu Dyrekcji Warszawskich Kolei Dojazdowych.

§ 1. W związku z postanowieniem § 3 zarządzenia Ministra Komunikacji z 28 lutego 1950 r. o utworzeniu Dyrekcji Warszawskich Kolei Dojazdowych (Mon. Pol. Nr A—32, poz. 366) zatwierdzam regulamin Dyrekcji Warszawskich Kolei Dojazdowych, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 20 kwietnia 1950 r.

Nr OU.117/1/50.

MINISTER (—) **Inż. J. Rabanowski.**

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z 18 kwietnia 1950 r. (poz. 115).

Regulamin Dyrekcji Warszawskich Kolei Dojazdowych.

§ 1. Określenie Warszawskich Kolei Dojazdowych.

1. Dyrekcja Warszawskich Kolei Dojazdowych z siedzibą w Warszawie, zwana w dalszym ciągu niniejszego regulaminu w skrócie „Dyrekcją WKD" lub „Dyrekcją",

jest jednostką organizacyjną przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe", podległą bezpośrednio Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych (DGKP).

2. Dyrekcja WKD działa na zasadzie wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, rozliczając się z budżetem Państwa za pośrednictwem rachunków wyrównawczych.

3. Dyrekcja WKD jest wykonawcą planu gospodarczego, głównym i bezpośrednim inwestorem, bezpośrednim uczestnikiem planu finansowego oraz samodzielną jednostką bilansową.

§ 2. Zadania Dyrekcji WKD.

Zadaniem Dyrekcji jest zarząd i eksploatacja kolei:

1) elektrycznej normalnotorowej Warszawa — Grodzisk z odgałęzieniami;

2) wąskotorowej Warszawa — Belweder — Wilanów — Konstancin — Piaseczno, z odgałęzieniami;

3) wąskotorowej Warszawa — Nowe Miasto z odgałęzieniami;

4) wąskotorowej Jabłonna — Karczew;

5) wąskotorowej Warszawa — Radzymin.

§ 3. Dyrektor WKD.

1. Na czele Dyrekcji stoi dyrektor Warszawskich Kolei Dojazdowych, powoływany (mianowany) i odwoływany (zwalniany) przez Ministra Komunikacji na wniosek dyrektora generalnego kolei państwowych.

2. Dyrektor WKD:

1) podlega bezpośrednio dyrektorowi generalnemu kolei państwowych, polecenia jednak służbowe otrzymuje także od właściwych rzeczowo komórek DGKP;

2) zarządza bezpośrednio podległymi mu kolejami państwowymi oraz czuwa nad ich należytym stanem i rozwojem;

3) jest odpowiedzialny za swoją działalność służbową, jako też za całość działalności Dyrekcji oraz podległych jej jednostek organizacyjnych;

4) jest zwierzchnikiem pracowników Dyrekcji oraz podległych jej jednostek organizacyjnych;

5) sprawuje kierownictwo i nadzór nad całością działalności Dyrekcji, kierując się zasadami ekonomiki socjalistycznej, w szczególności czuwa nad prowadzeniem gospodarki Dyrekcji i podległych jej jednostek organizacyjnych w granicach ustalonych narodowym planem gospodarczym, według zasad rozrachunku gospodarczego, dbając:

a) o obniżenie kosztów własnych przewozów i innych usług zarządzanych kolei,

b) o zwiększenie dochodowości,

c) o wykonanie norm pracy,

d) o najlepsze wykorzystanie taboru, urządzeń, materiałów, paliwa i energii elektrycznej;

6) rozporządza środkami obrotowymi, w granicach normatywów ustalonych dla Dyrekcji, łącznie z normatywami dla wydzielonych jednostek gospodarczych;

7) podpisuje wspólnie z osobą upoważnioną do tego w specjalnych przepisach, dokumenty, stwierdzające zaciągnięcie lub udzielenie kredytu pieniężnego;

8) dba o należyte opracowanie planów inwestycyjnych i eksploatacyjno - finansowych Dyrekcji;

9) czuwa nad sprawnością służby liniowej oraz nad bezpieczeństwem, ciągłością i regularnością ruchu;

10) dba o należyte stosowanie obowiązujących przepisów i zarządzeń;

11) odpowiada za należyte przygotowanie Dyrekcji wraz z podległymi jednostkami organizacyjnymi do potrzeb obrony Państwa;

12) dba o wprowadzenie ulepszeń eksploatacyjnych na podległych kolejach, zgodnie z postępami techniki;

13) podejmuje inicjatywę co do wydawania zarządzeń w sprawach wchodzących w zakres czynności Dyrekcji (np. zarządzeń w zakresie zapobiegania awariom itp.);

14) utrzymuje stałą łączność osobistą ze służbą liniową przez lustrację linii kolejowych co do ich stanu, należytego utrzymania, urządzenia, zaopatrzenia i potrzeb prowadzenia robót oraz co do należytego działania całej służby liniowej;

15) wydaje pod osobistą odpowiedzialnością w nagłych wypadkach zagrażających bezpieczeństwu ruchu, całości urządzeń kolejowych lub życiu ludzkiemu oraz w innych nagłych wypadkach mogących wyrządzić znaczne straty dla Skarbu Państwa lub przedsiębiorstwa PKP niezbędne zarządzenia, nawet gdyby przekraczały one przyznany mu zakres działania, o każdym jednak przekroczeniu kompetencji przesyła bezwłocznie szczegółowe sprawozdanie DGKP;

16) dba o właściwe wychowanie społeczno - polityczne pracowników Dyrekcji i podległych jej jednostek organizacyjnych, o podniesienie dyscypliny służbowej oraz warunków socjalnych podległych pracowników i o rozwój współzawodnictwa pracy, opiekuje się racjonalizatorami pracy i współdziała w tych wszystkich sprawach ze Związkiem Zawodowym Pracowników Kolejowych. Nadto porozumiewa się ze Związkiem Zawodowym Pracowników Kolejowych w sprawach określonych w poszczególnych przepisach.

17) decyduje we wszystkich sprawach zasadniczych;

18) zatwierdza wszystkie wnioski i projekty przedstawiane dyrektorowi generalnemu kolei państwowych lub DGKP do rozstrzygnięcia lub zatwierdzenia, ważniejsze sprawozdania oraz wyjaśnienia.

3. Szczegółowe kompetencje dyrektora WKD określi zarządzenie dyrektora generalnego k.p. o szczegółowym podziale czynności w Dyrekcji.

§ 4. Zastępstwo dyrektora WKD.

1. W razie nieobecności dyrektora WKD zastępuje go jeden z naczelników wydziałów, wyznaczony przez dyrektora generalnego k.p. na wniosek dyrektora WKD.

2. W razie nieobecności dyrektora WKD na zastępującego przechodzi zakres działania i odpowiedzialność służbowa dyrektora.

§ 5. Podział Dyrekcji na komórki organizacyjne.

1. Dyrekcja dzieli się:

1) na wydziały:

a) **Eksploatacyjny,**

b) Administracyjno - Finansowy;

2) samodzielne działy:

a) Planowania,

b) Kadr,

c) Księgowości;

3) Samodzielny Referat Inwestycji.

2. W skład Wydziału Eksploatacyjnego wchodzą działy:

1) Ruchowo - Handlowy;

2) Drogowy;

3) Mechaniczny;

4) Elektrotechniczny oraz Samodzielny Referat Postępu Technicznego.

3. W skład Wydziału Administracyjno - Finansowego wchodzą działy:

1) Administracyjno - Gospodarczy;

2) Zatrudnienia i Płacy;

3) Finansowy;

4) Kontroli Dochodów;

5) Zaopatrzenia Materiałowego.

§ 6. Zadania wydziałów, samodzielnych działów i Samodzielnego Referatu Inwestycyjnego.

1. Zadaniem Wydziału Eksploatacyjnego jest (są):

1) przygotowanie linii kolejowych do wymaganej przelotności, kierownictwo i nadzór nad prowadzeniem ruchu osobowego i towarowego oraz czuwanie nad bezpieczeństwem ruchu;

2) studia ekonomiczne w zakresie działalności Dyrekcji;

3) planowanie przewozów, nadzór nad ich wykonaniem oraz nadzór nad stosowaniem taryf;

4) sprawy dostarczania potrzebnego taboru do wykonania planu przewozów, sprawy konserwacji, naprawy i unowocześnienia taboru, urządzeń trakcyjnych sprzętu i narzędzi, jak również sprawy obrony przeciwpożarowej obiektów kolejowych;

5) sprawy utrzymania podtorza, nawierzchni i mostów w stanie odpowiadającym wymaganiom przewozowym i zapewniającym bezpieczeństwo ruchu pociągów oraz sprawy konserwacji budynków kolejowych;

6) sprawy utrzymania, naprawy i unowocześnienia urządzeń bezpieczeństwa ruchu pociągów, urządzeń teletechnicznych, energetycznych i silnoprądowych, urządzeń trakcyjnych i taboru elektrycznego;

7) nadzór nad podległymi jednostkami wykonawczymi, gospodarką personelem oraz nad właściwym użytkowaniem materiałów i narzędzi;

8) sprawy postępu technicznego i racjonalizatorstwa;

9) opracowywanie technicznych norm zużycia materiałów, w porozumieniu z Wydziałem Administracyjno - Finansowym.

2. Zadaniem Wydziału Administracyjno - Finansowego jest (są):

1) sprawy ogólne i nie należące do zadań innych komórek organizacyjnych;

2) sprawy organizacyjne;

3) prowadzenie wszelkiego rodzaju spraw prawnych Dyrekcji;

4) prowadzenie kancelarii Dyrekcji;

5) sporządzanie planów finansowych i nadzór nad ich wykonaniem;

6) realizacja planu finansowego i sprawy finansowania WKD;

7) likwidacja należności pracowniczych i stron;

8) uzgadnianie ze stanowiska finansowego wszelkich umów o roboty i dostawy;

9) nadzór i kontrola czynności kas manipulacyjnych z dziedziny kasowo - zarachowawczej związanej z przejazdami i przewozami, sprawdzanie materiałów rachunkowych i dowodowych, przychodowych i rozchodowych, oraz ustalanie ogólnych wyników finansowych związanych z przejazdami i przewozami;

10) sprawy zatrudnienia i płacy;

11) opracowanie planu zatrudnienia i norm płacy;

12) sprawy wykonywania ustawowych warunków pracy i płacy;

13) sprawy socjalne wynikające z postanowień § 16 ust. 1 pkt. 13);

14) współdziałanie ze Związkiem Zawodowym Pracowników Kolejowych w zakresie współzawodnictwa pracy;

15) opracowywanie planów zaopatrzenia materiałowego oraz ich realizację;

16) gospodarka wszelkiego rodzaju materiałów, nadzór nad gospodarką jednostek podległych oraz kontrola finansowa gospodarki materiałowej i inwentarzowej.

3. Zadaniem Samodzielnego Działu Planowania jest (są):

1) opracowywanie wytycznych do planów produkcyjno - finansowych i inwestycyjnych;

2) koordynacja i zestawianie planów produkcyjno - finansowych;

3) nadzór nad wykonaniem planów eksploatacyjno-finansowych i inwestycyjnych;

4) analiza wykonania planów na podstawie sprawozdań i statystyki oraz opracowywanie odpowiednich wniosków;

5) sprawy rejestru badań statystycznych i organizacji statystyki.

4. Zadaniem Samodzielnego Działu Kadr jest (są):

1) dobór kadr i sprawy obsady personalnej;

2) sprawy kwalifikowania (opiniowania) pracowników oraz sprawy dyscypliny pracy;

3) prowadzenie ewidencji osobowej i rejestracji imiennej pracowników;

4) sprawy szkolenia i doszkalania zawodowego pracowników.

5. Zadaniem Samodzielnego Działu Księgowości jest:

1) organizacja rachunkowości;

2) prowadzenie księgowości, sporządzanie sprawozdań i bilansów;

3) obliczanie kosztów własnych;

4) nadzór i kontrola czynności zarachowawczych kas;

5) prowadzenie i nadzór nad rachunkowością materiałową i inwentarzową.

6. Zadaniem Samodzielnego Referatu Inwestycji są sprawy:

1) studiów i programów;

2) planów inwestycyjnych;

3) sprawozdawczości;

4) realizacji finansowej planu inwestycyjnego;

5) dokumentacji technicznej;

6) planowania wykonawstwa inwestycyjnego;

7) zaopatrzenia inwestycyjnego;

8) inspekcji inwestycyjnej.

7. Osobne zarządzenie Ministra Komunikacji poda szczegółowe postanowienia o organizacji rachunkowości i określi osoby odpowiedzialne za rachunkowość Dyrekcji WKD.

8. Szczegółowy zakres działania komórek organizacyjnych wymienionych w ust. 1—7 oraz podział czynności między działy w wydziałach ustali zarządzenie dyrektora generalnego k.p. o szczegółowym podziale czynności w Dyrekcji WKD.

§ 7. Naczelnicy wydziałów.

1. Na czele wydziałów stoją naczelnicy wydziałów, mianowani i zwalniani przez dyrektora generalnego k.p.

2. Naczelnicy wydziałów:

1) podlegają bezpośrednio dyrektorowi WKD;

2) są zwierzchnikami służbowymi pracowników podległego wydziału oraz pracowników podległych służb na linii.

3. Kompetencje naczelników wydziałów ustali zarządzenie dyrektora generalnego k.p. o szczegółowym podziale czynności w Dyrekcji WKD (§ 6 ust. 8).

4. W razie nieobecności naczelnika wydziału zastępuje go jeden z kierowników działów wyznaczony przez dyrektora WKD. Na zastępującego przechodzą wszelkie prawa, obowiązki i odpowiedzialność służbowa naczelnika wydziału.

§ 8. Kierownicy samodzielnych działów i kierownik samodzielnego referatu.

1. Na czele samodzielnych działów i samodzielnego referatu stoją kierownicy, mianowani i zwalniani przez dyrektora generalnego k.p.

2. Kierownicy samodzielnych działów i kierownik samodzielnego referatu podlegają bezpośrednio dyrektorowi WKD.

3. Do kierowników samodzielnych działów i do kierownika samodzielnego referatu mają odpowiednie zastosowanie postanowienia § 7, ust. 2 i 3.

4. W razie nieobecności kierownika samodzielnego działu zastępuje go jeden z pracowników działu, wyznaczony przez dyrektora WKD. Na zastępującego przechodzą wszelkie prawa, obowiązki i odpowiedzialność służbowa kierownika samodzielnego działu.

5. Przepis ust. 4 ma odpowiednie zastosowanie do kierownika samodzielnego referatu.

§ 9. Kierownicy działów.

1. Na czele działów w wydziałach stoją kierownicy działów mianowani i zwalniani przez dyrektora generalnego k.p.

2. Kierownicy działów:

1) podlegają bezpośrednio naczelnikom wydziałów;

2) są bezpośrednimi zwierzchnikami służbowymi pracowników podległych działów.

3. W razie nieobecności kierownika działu zastępuje go jeden z pracowników działu, wyznaczony przez naczelnika wydziału. Na zastępującego przechodzą wszelkie prawa, obowiązki i odpowiedzialność służbowa kierownika działu.

4. Kompetencje kierowników działów ustali zarządzenia dyrektora generalnego k.p. o szczegółowym podziale czynności w Dyrekcji WKD (§ 6 ust. 8).

§ 10. Kontrolerzy Dyrekcji.

1. W skład Wydziału Eksploatacyjnego wchodzi starszy kontroler, bezpośrednio podległy naczelnikowi Wydziału Eksploatacyjnego, powołany do nadzorowania pracy kontrolerów wchodzących w skład działów tego Wydziału.

2. W skład Samodzielnego działu Kadr i działów w Wydziałach Eksploatacyjnym i Administracyjno - Finansowym wchodzą kontrolerzy Dyrekcji, mianowani i zwalniani przez dyrektora generalnego k.p.

3. Kontrolerzy Dyrekcji wykonują nadzór i inspekcję poszczególnych służb i spraw administracyjnych na linii, niezależnie od nadzoru dokonywanego przez dyrektora WKD, naczelników wydziałów, kierowników działów i upoważnionych do tego referentów.

4. Co do uprawnień, obowiązków i odpowiedzialności służbowej st. kontrolera i kontrolerów Dyrekcji mają odpowiednie zastosowanie właściwe postanowienia regulaminu DOKP, dotyczące kontrolerów w DOKP.

§ 11. Organizacja wewnętrzna działu.

1. Dział składa się z odpowiedniej ilości referentów podległych bezpośrednio kierownikowi działu i sił pomocniczych.

2. Podziału pracy między referentów i siły pomocnicze w dziale dokonywa kierownik działu, przydzielając każdemu referentowi do załatwienia jedną lub więcej kategorii spraw. Ilość referentów i sił pomocniczych w każdym dziale zatwierdza naczelnik wydziału (w odniesieniu do samodzielnych działów i samodzielnego referatu — dyrektor WKD), w granicach normowania etatów osobowych i planu finansowo - gospodarczego.

§ 12. Współpraca komórek organizacyjnych Dyrekcji.

1. Sprawy, w których załatwianiu zainteresowany jest więcej niż jeden wydział (samodzielny dział, samodzielny referat), załatwia się w porozumieniu.

2. W raznie niedojścia przy załatwianiu pewnej sprawy do porozumienia między naczelnikami wydziałów lub kierownikami samodzielnych działów (sam. refer.) rozstrzyga dyrektor WKD, w razie niedojścia do porozumienia między kierownikami działów w obrębie wydziałów — naczelnik wydziału.

§ 13. Porozumiewanie się Dyrekcji z innymi organizacjami PKP.

1. W zakresie swych kompetencji dyrektor WKD lub upoważnione przez niego organa Dyrekcji porozumiewają się bezpośrednio z wszystkimi DOKP oraz z innymi jednostkami organizacyjnymi PKP podległymi bezpośrednio DGKP.

2. W sprawach nagłych organa Dyrekcji mogą porozumiewać się bezpośrednio z jednostkami liniowymi DOKP, przy jednoczesnym zawiadomieniu o tym zainteresowanych DOKP.

§ 14. Porozumiewanie się Dyrekcji z urzędami i instytucjami niekolejowymi.

1. W zakresie swych kompetencji dyrektor WKD lub upoważnione przez niego organa Dyrekcji porozumiewają się z władzami (urzędami i instytucjami) lokalnymi (niższego szczebla) bezpośrednio, z władzami zaś naczelnymi za pośrednictwem DGKP, a bezpośrednio tylko z upoważnienia DGKP.

2. Bez upoważnienia DGKP organa Dyrekcji mogą porozumiewać się bezpośrednio z władzami naczelnymi tylko w sprawach, w których Dyrekcja występuje w stosunku do tych władz jako strona, lub też w sprawach, w których władze naczelne występują jako klienci Dyrekcji.

§ 15. Udział Dyrekcji w konferencjach.

W zakresie swych kompetencji właściwe organa Dyrekcji biorą udział w konferencjach zwoływanych przez władze (urzędy) lub instytucje państwowe.

§ 16. Sprawy załatwiane dla Dyrekcji WKD przez DOKP Warszawa.

1. Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Warszawie załatwia dla Dyrekcji WKD i podległych jej jednostek organizacyjnych następujące sprawy:

1) z zakresu działania Wydziału Wojskowego;

2) przeprowadza na wniosek dyrektora WKD postępowanie dyscyplinarne, z tym zastrzeżeniem, że w komisjach dyscyplinarnych biorą także udział pracownicy Dyrekcji względnie podległych jej jednostek organizacyjnych;

3) sprawy weryfikacyjne;

4) udziela opieki lekarskiej pracownikom oraz członkom ich rodzin;

5) przeprowadza badania pracowników w komisjach lekarskich;

6) przyznaje pracownikom zwolnionym ze służby i ich rodzinom oraz pozostałym po nich wdowom i sierotom zaopatrzenia i odszkodowania za nieszczęliwe wypadki i inne świadczenia przewidziane w przepisach emerytalnych, z wyjątkiem takich, których przyznawanie zastrzeżono dyrektorowi generalnemu k.p.;

7) przyznaje odprawy zwolnionym ze służby;

8) załatwia sprawy zaopatrzeń wyjątkowych dla b. pracowników;

9) udziela zapomóg emerytom oraz wdowom i sierotom po pracownikach, w granicach przydzielonego kredytu;

10) poddaje oględzinom lekarskim emerytów i osoby pobierające odszkodowanie za nieszczęśliwe wypadki oraz osoby przyjmowane do służby;

11) załatwia sprawy zaopatrzenia dla rodzin pracowników wydalonych ze służby;

12) wykonuje czynności z zakresu S.O.K. przez utworzone rejony straży kolei państwowych;

13) załatwia sprawy akcji socjalnej dla pracowników (b. pracowników) i członków ich rodzin.

2. Rozliczenie z tytułu wykonywanych czynności przez DOKP Warszawa na rzecz Dyrekcji WKD następuje w myśl obowiązujących przepisów.

§ 17. Organizację jednostek podległych Dyrekcji WKD określa dyrektor generalny kolei państwowych.

116

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 18 kwietnia 1950 r. w sprawie zmiany „Przepisów ruchu na kolejach znaczenia ogólnego" (Nr R 1).

§ 1. W „Przepisach Ruchu na kolejach znaczenia ogólnego" (Nr R 1), zatwierdzonych zarządzeniem Ministra Komunikacji z 1 sierpnia 1947 r. (Dz. Urz. M. K. z r. 1948 Nr 10, poz. 188) w § 26 wprowadzam następujące zmiany:

1) Ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„Manewry na torach głównych zasadniczych i dodatkowych można wykonać tylko za osobnym zezwoleniem dyżurnego ruchu, przy nastawieniu odpowiednich semaforów na „Stój". Manewry należy wstrzymać, a tory, po których ma przechodzić oczekiwany pociąg, opróżnić zawczasu z takim wyliczeniem, aby nie zatrzymać pociągu przed semaforem i nie narazić go na niebezpieczeństwo.

W regulaminie stacyjnym należy wskazać, w jakim czasie przed przyjściem pociągu należy manewry wstrzymać".

2) Ust. 40 otrzymuje brzmienie:

„Przetaczaniem odrzutowym nazywa się taki sposób wykonywania manewrów, przy których część popychanego taboru, nie sprzęgnięta z resztą składu, po uzyskaniu odpowiedniej szybkości i po zwolnieniu biegu parowozu odłącza się i własnym rozpędem dochodzi do wyznaczonego miejsca.

1) Pozwala się przetaczać odrzutowo niżej wskazane wagony pod warunkiem, że będą hamowane dobrze działającym hamulcem ręcznym albo dwoma płozami:

a) wagony ze zwierzętami rzeźnymi i drobiem,

b) wagony niekryte załadowane pojazdami, okrąglakami albo innymi łatwo staczającymi się przedmiotami,

c) wagony z ławami pokrętnymi, złączone samym ładunkiem lub rozworą,

d) wszelkie wagony z nalepkami lub napisami „Ostrożnie przetaczać",

e) wszelkie cysterny ładowne, cysterny do gazu oraz wagony garnkowe,

f) niezajęte wagony osobowe, pocztowe, bagażowe, restauracyjne i sypialne;

2) grupa odrzuconych wagonów wymienionych w pkt. 1), nie może przekraczać 10 osi hamowanych co najmniej jednym hamulcem ręcznym, inne wagony, nie wymienione w pkt. 1) pozwala się odrzucać w grupach do 10 osi bez obsadzenia hamulca, w grupach zaś większych należy obsadzić hamulce w ilości co najmniej 1/10 liczby osi tej grupy;

3) Wagony wymienione w pkt. 1) oraz wagony odrzucane w następnej kolejności na ten sam tor, powinny być tak hamowane, aby się zatrzymały bez zderzenia się z wagonami stojącymi na torze;

4) Konwojentów ładunków znajdujących się w wagonach, należy przed odczepieniem wagonów wezwać do opuszczenia tychże i przeprowadzić ich bezpieczną drogą do miejsca zatrzymania wagonów, które należy im wskazać;

5) Zabrania się przetaczać odrzutowo:

a) wagony z ludźmi lub z ładunkiem żywym (z wyjątkiem zwierząt rzeźnych i drobiu),

b) wagony doświadczalne i laboratoryjne,

c) wagony z materiałami wybuchowymi,

d) wagony załadowane butlami z kwasami lub innymi cieczami, oznaczonymi nalepkami z kielichem i napisem „szkło",

e) wagony specjalne, ciężkie, wagi brutto ponad 60 ton,

f) wagony ogrzewcze i wagony z czynnymi piecykami,

g) wagony platformy z ładunkiem długich szyn albo żelaza okrągłego do robót betonowych, leżących na dwóch lub więcej wagonach,

h) wagony dźwigi,

i) pługi odśnieżne,

j) parowozy nieczynne i wagony motorowe;

6) Zabrania się odrzucać na tory:

a) łączące się z torami głównymi albo krzyżujące się z nimi, gdy na te tory oczekuje się wejścia pociągu, a tory te nie są zabezpieczone zwrotnicami ochronnymi,

b) na których pracują ludzie,

c) na których znajdują się wagony z ludźmi albo z materiałami wybuchowymi,

d) główne, które mają spadek większy niż 2,5‰ lub rozrządowe, które mają spadek większy niż 3,5‰,

e) które prowadzą na obrotnice, przesuwnice, wagi pomostowe z przerwanym taborem albo prowadzą do budynków, w kierunku bram lub przez przejazdy niezamknięte rogatkami,

f) krótkie żeberka długości poniżej 100 m,

g) naprawcze."

3) Ust. 43 otrzymuje brzmienie:

„Przy staczaniu z górek rozrządowych nie mających hamulców torowych, obowiązują postanowienia zawarte w ust. 40. Dopuszczalną ilość wagonów, staczanych w jednej grupie przy odpowiedniej obsadzie hamulców, powinna określić dyrekcja okręgowa; ilość ta powinna być podana w regulaminie stacyjnym".

4) Ust. 44 otrzymuje brzmienie:

„Staczanie na tory rozrządowe, które mają spadek większy niż 3,5‰ może się odbywać tylko na podstawie osobnego pozwolenia Dyrektora Generalnego Kolei Państwowych".

5) Ust. 45 otrzymuje brzmienie:

„Przy staczaniu z górek rozrządowych mających czynne hamulce torowe hydrauliczno - pneumatyczne, zabrania się staczać oprócz wagonów wymienionych w ust. 40 pkt. 5, również wagony z rozstawem osi skrajnych powyżej 12,5 m, wagony z cieczami palnymi, jeżeli są ślady wyciekania (na ścianie zbiornika, na ostojnicach, resorach lub maźnicach), wagony z nisko umieszczonymi widłami maźniczymi, wagony serii PPg (z zagłębioną podłogą) oraz wagony złączone samym ładunkiem lub rozworą".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Nr X-230/940/50.

MINISTER (—) **Inż. J. Rabanowski.**

DZIAŁ DRÓG KOŁOWYCH.

117

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 12 kwietnia 1950 r. w sprawie częściowej zmiany Instrukcji służbowej dla dróżników dróg państwowych Nr K 5.

§ 1. W Instrukcji służbowej dla dróżników dróg państwowych Nr K 5 zatwierdzonej zarządzeniem Ministra Komunikacji z 7 kwietnia 1948 r. (Dz. Urz. M. K. z 1950 r. Nr 4, poz. 57) § 21 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. W stosunku do przełożonych obowiązuje dróżnika karność służbowa, polegająca na skrupulatnym, terminowym i sumiennym wykonywaniu poleceń.

2. W czesie wizytacji odcinka drogowego przez przełożonego, dróżnik powinien zgłosić swoje nazwisko i imię, rodzaj wykonywanej pracy, ilość zatrudnionych robotników i wozów.

3. W przypadku, gdy wizytacje odcinka drogowego dokonywa nieznany dróżnikowi przedstawiciel władzy przełożonej, dróżnik powinien zażądać od wizytującego legitymacji służbowej i następnie zgłosić mu dane wyszczególnione w ust. 2.

4. Dróżnik powinien udzielić przełożonemu wszelkich informacji i wyjaśnień dotyczących wykonywanych

robót; obowiązkiem dróżnika jest zwrócenie uwagi przełożonego na pilną do wykonania robotę drogową, na grożące bezpieczeństwu ruchu uszkodzenie drogi, mostu lub przepustu drogowego.

5. W lokalu powiatowego zarządu drogowego obowiązuje dróżnika zgłoszenie swej obecności bezpośrednio po przybyciu u kierownika, względnie u pracownika zastępującego kierownika powiatowego zarządu drogowego".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr DK 0-1/a/15/49.

MINISTER (—) **Inż. J. Rabanowski.**

118

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 24 kwietnia 1950 r. w sprawie utworzenia wojewódzkich warsztatów drogowych w Poznaniu.

Na podstawie art. 19 ustawy z 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 54, poz. 433) oraz w związku z § 2 zarządzenia z 1 marca 1949 r. o tworzeniu wojewódzkich warsztatów drogowych (Dz. Urz. M. K. Nr 4, poz. 73) zarządzam utworzenie z dniem 1 maja 1950 r. wojewódzkich warsztatów drogowych v Poznaniu.

Nr OU-21-/1/50.

MINISTER (—) **Inż. J. Rabanowski.**

TYTUŁY AKTÓW PRAWODAWCZYCH

ogłoszonych w Dzienniku Ustaw R. P. i w Monitorze Polskim, dotyczących lub interesujących dział komunikacji.

119

Ustawa z dnia 7 marca 1950 r. o zmianie niektórych przepisów prawa karnego skarbowego.
(Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 116).

120

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 17 marca 1950 r. zmieniające rozporządzenie o przejściowym powierzeniu pracodawcom wypłaty zasiłków rodzinnych.
(Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 119).

121

Ustawa z dnia 20 marca 1950 r. o zmianie ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu.
(Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 122).

122

Ustawa z dnia 20 marca 1950 r. zmieniająca ustawę o urlopach dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu.
Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 123).

123

Ustawa Konstytucyjna z dnia 20 marca 1950 r. zmieniająca Ustawę Konstytucyjną o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej.
(Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 129).

124

Ustawa z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej.
(Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130).

125

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie wysokości składek na ubezpieczenia społeczne.
(Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 132).

126

Uchwała Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1950 r. o programie prac statystycznych na r. 1950.
(Monitor Polski Nr A—34, poz. 397).

127

Zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 6 marca 1950 r. w sprawie sprawozdawczości statystycznej inwestycyjnej.
(Monitor Polski Nr A—34, poz. 398).

128

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 11 marca 1950 r. o ogłoszeniu czternastego wykazu przedsiębiorstw komunikacyjnych, podlegających przejęciu na własność państwa.
(Monitor Polski Nr A—35, poz. 420).

129

Okólnik Ministra Finansów z dnia 30 marca 1950 r. w sprawie wypełniania asygnat i zleceń wypłat (przelewu).
(Monitor Polski Nr A—36, poz. 434).

Wydawnictwo Ministerstwa Komunikacji w Warszawie, ul. Chałubińskiego nr 4 Telef. wewn.: Redakcji 316. Administracji 337.

Warunki prenumeraty: kwartalnie 300 zł, półrocznie 500 zł, rocznie 800 zł. Pojedyńcze egzempl. w cenie a 55 zł. do nabycia w Administracji Wydawnictw i Składnicach taryfowych DOKP.

Druk Zakł. Graf. PKP w Warszawie. Nakład 10.500 — Zamówienie Nr 276, przyjęto 28.IV.50, wykonano 9.IV.50. B. 107357